

SANKTA LUCIA

■ Tidsram: 20-25 minuter

Matt 11:2-11

Johannes döparens frågor och Jesu svar

Johannes fick i sitt fängelse höra om Kristi gärningar, och han skickade några av sina lärjungar för att fråga honom: "Är du den som skall komma, eller skall vi vänta på någon annan?" Jesus svarade dem: "Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: att blinda ser och lama går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp och fattiga får ett glädjebud. Salig är den som inte kommer på fall för min skull." När de hade gått började Jesus tala till folket om Johannes: "Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden? Nej. Vad gick ni då ut för att se? En man i fina kläder? Men de som bär fina kläder finns i kungapalatsen. Vad gick ni då ut för att se? En profet? Ja, och jag säger er: en som är mer än profet. Det är om honom det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare före dig, han skall bereda vägen för dig. Sannerligen, ingen av kvinna född har trätt fram som är större än Johannes döparen, men den minste i himmelriket är större än han.

■ Övriga läsningar: Jes 35:1–6a, 10, Jak 5:7–10

■ Bakgrund

Den 13 december firar kyrkan Lucia, dagens tema tillägnas därför henne Lucia föddes i en rik familj i Syrakusa på Sicilien på slutet av 200-talet. Då hennes far dog tidigt uppfostrades hon av sin mor. Modern lovade bort henne till en man, men Lucia hade avlagt kyskhetslöfte, så hon lyckades övertala modern att upphäva förlovningen. Då friaren kände sig kränkt angav han henne till kejsar Diocletianus, en av de romerska kejsare som förföljde kristna. Lucia blev arresterad och torterad men förlorade inte sin tro. Det berättas att hon dömdes till att bli prostituerad på en bordell, men då hon skulle föras dit frös vagnen fast i marken och gick inte att rubba. Kokande olja hälldes på henne, men det skadade henne inte.

Slutligen stacks ett svärd genom hennes hals, men hon avled först efter att ha fått den sista smörjelsen. Hennes himmelska födelsedag var den 13 december 304 och hon firas både i den ortodoxa och den katolska kyrkan

Enligt en legend (som tas upp i presentationen nedan) bar Lucia mat till förföljda kristna som gömde sig i mörka grottor. För att kunna ta så mycket mat som möjligt i sina händer satte hon ljus på huvudet för att lysa upp vägen.

Lucias relikier bevaras i San Geremia kyrkan i Venedig, men även i Syrakusa finns en relik. Hon är skyddshelgon för blinda, sjuka barn med fler. Hennes attribut är två ögon på ett fat eller ett svärd. Hennes namn har samma ursprung som "Lux" som betyder ljus på latin.

■ Ta med

En duk (gärna i den liturgiska färgen violett eller rosa), en adventsljusstake (som ersätter ert Kristus-ljus) ett krucifix, en staty/ikon/bild på Kristus. Skriv ut och kopiera bilden som hör till dagens berättelse som barnen kan färglägga (finns i slutet av detta dokument).

För berättelsen ta du med en gul duk, en vit duk som kan föreställa en dopklänning (om du har tillgång till en dopklänning är det ännu bättre), svarta eller mörka dukar för grottorna, kanna med vatten, skål, saltkar, korg med bröd, luciakrona med levande ljus, grankvistar eller annat som kan ge julanknytning.

■ VÄLKOMNA!

Se till att alla barn känner sig välkomna och sedda. Om det är möjligt hälsa personligt på varje barn redan i dörren (kanske kan ni vara flera ledare som hjälper till med det?).

Uppmärksamma särskilt de barn som är nya och se till att alla får lära sig deras namn.

Samla alla barn i en cirkel på golvet.

- Välkomna alla barn, roligt att se er här!
- Är det någon som såg vilken färg som prästen hade på sin fina mässhake idag?
- Ja, det är violett, för nu befinner vi oss i adventstiden! Den tredje advent kan prästen om han önskar, välja rosa som liturgisk färg, som tecken på glädjen under advent.

(Nu tar du fram duken i rätt färg. Visa gärna KPN:s kyrkoårsaffisch.

[Här kan du beställa den.](#))

- Har någon haft födelsedag, eller kommer ha födelsedag snart?

Bjud in barnet att komma fram till mitten och säg:

- Grattis! Födelsedagen påminner oss om att Gud skapar var och en av oss för att han älskar oss, vi sjunger denna sång tillsammans för att komma ihåg det:

[När Gud sade ordet som skapade dig](#)

Hjälp barnet att tända ljuset.

- Varför tänder vi ljuset? Just det, Jesus, du är alltid med oss, men när vi tänder ljuset, då kan komma vi ihåg det Jesus sa: Där två eller tre är samlade i mitt namn, är jag mitt ibland dem.
- Vi gör korstecknet ihop: I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

Om barnen är under 5 år kan du bjuda in dem till att lyfta ikonerna av Jesus, titta på den och säga: – Hej Jesus, jag är ..., jag vill vara din vän.

■ SÅNG

Vi sjunger psalm 176 ur Cecilia med rörelser: [Du är hemliga vännen min](#)

*Du är hemliga vännen min,
du har hittat mig jag är din.
Jag vill gå med överallt där du går,
stå vid din sida och dig förstå.
Jesus jag är din.*

TEXT: ANDERS PILTZ

■ VÅRT FINA HJÄRTA

Här presenteras ett förslag på hur denna lilla andakt kan utformas (se kommentar i inledningen). Den får anpassas till gruppen och till situationen!

- Nu ska ni få se vad jag har – titta, vad är det? (Håller upp ett litet tyghjärta)
- Nu ska ni få var sitt hjärta av mig att hålla i. (Dela ut till var och en)
- Hur känns det? (Låt barnen komma med förslag)
- Ja, det känns gott att ha ett sådant här litet hjärta i handen, lent och mjukt. Precis så lent och mjukt tycker jag att det känns inuti när man tycker riktigt mycket om någon. Eller när jag vet att någon tycker om mig.

(Invänta respons, kanske barnen vill nämna någon de tycker om t ex)

- När jag tänker på hur mycket Jesus älskar mig, då känns det också gott (mjukt/lent) inuti.
- Då vill jag ge något tillbaka till Jesus. Jag tänker att vi alla kan ge Jesus våra hjärtan.
- Titta på hur jag gör, så kan ni göra likadant.

Kateketen ställer sig på knä framför bilden av Jesus och lägger lugnt och stilla sitt hjärta i korgen. Hjälp barnen att ett i taget, i lugn och ro göra likadant. Det får dock aldrig bli ett tvång. Om ett barn inte vill ge ifrån sig hjärtat kan man säga:

- Då får det hjärtat ligga och ha det skönt i din hand idag. Kanske du kan ge det till Jesus nästa gång?

När alla satt sig säger kateketen:

- Nu knäpper vi händerna och ber: Tack Jesus, att du har oss kär.

■ INTRODUKTION

- Har ni någonsin längtat jättemycket efter något? Lyssna till barnens svar. Vad tror ni man längtar mycket efter när det är mörkt ute? Ja, ljuset.
- Idag ska vi höra en berättelse om några föräldrar, som längtade mycket efter att få barn, precis som era föräldrar längtade efter er innan ni hade kommit. Och vi ska också höra om människor som var rädda, ja, för de befann sig i ett mörker. Men Gud skickade dem ljus genom en ung flicka. Det är berättelsen om Sankta Lucia.

■ DAGENS TEMA: SANKTA LUCIA

(Dagens evangelieläsning utgår för att istället fokusera på berättelsen om Lucia)

- Idag ska vi höra en berättelse som hände för många, många år sedan, på 300-talet. Den börjar med att en kvinna får veta att hon väntar ett barn.

- Hon och hennes man blev mycket glada. Tanken på barnet skänkte glädje och lyste upp deras liv. Ja, det var som om barnet spred ljus över sina föräldrar redan innan det föddes. Också andra märkte det: "Det riktigt lyser om de här människorna" sa de.

Lägg en ljus (gärna gul) duk på golvet som du formar som ett hus.

- Så småningom föddes en flicka och föräldrarna försökte tänka ut ett namn som skulle passa henne. De bestämde att hon skulle heta Lucia. Lucia betyder: "hon som är full av ljus" och "hon som ger ljus". Flickan kallades så, eftersom hon redan innan hon föddes gjorde livet så ljus för sina föräldrar.

Kateketen sätter ett ljus i en ljusstake och placerar det i det gula huset.

- Så skulle flickan döpas. Som vid varje annat dop hällde prästen tre gånger vatten över barnets huvud och sa: "Lucia, jag döper dig i Faderns, och Sonens och den helige Andes namn."

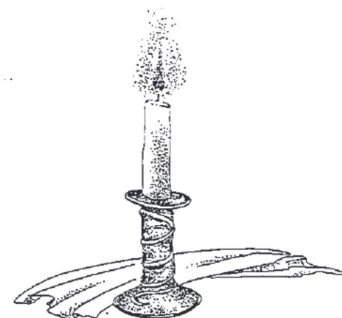
Kateketen häller tre gånger vatten i en skål och ställer skålen i det gula huset.

- Vid varje dop kläs den som döps i en vit dopklänning. Så var det också för Lucia. När prästen tagit på Lucia dopklänningen sa han: "Lucia, du har iklätt dig Kristus. Bevara din vita klädnad till det eviga livet."

En vit duk/dopklänning läggs i det gula huset.

- Vid varje dop tänds ett dopljus för barnet. Ljuset tänds på påskljuset. Det är som om ljuset sa: Jag lyser för dig, jag värmer dig, jag visar dig vägen, låt mig lysa också för de människor du kommer att möta.
- Jesus är ljuset som lyser för alla människor. Jesus säger: "Lucia, jag är ditt ljus! Jag gör ditt liv ljus, var inte rädd!"

Ljuset, som redan står i det gula huset, smyckas med grankvistar eller något som ger julanknytning. Lägg det på ett sätt att det strålar ut från ljuset.

- Efter dopet ställde föräldrarna också bröd intill Lucia.

Ett saltkar och bröd ställs i det gula huset. Låt gärna barnen smaka på saltet och lukta på brödet (om inte samlingen äger rum under mässan). Berätta för barnen att vi behöver salt för att leva, våra kroppar klarar sig inte utan. Jesus sa: ni är jordens salt.

- Lucias far sa: ”Varje människa behöver salt och bröd för att leva. Du Lucia, ska vara som salt och bröd för människorna. När du blir större, kom då ihåg att du ska vara god mot de människor som behöver dig.”
- Och så växte Lucia och blev äldre och så småningom blev hon lika gammal som ni är nu. Alla barn brukar ha många frågor som de vill ha svar på. En dag frågade Lucia:
- Varför heter jag Lucia?
- Då påminde hennes föräldrar henne om allt ljus hon spred redan innan hon föddes. Att hon därför fick namnet Lucia som betyder ”hon som ger ljus”
- Lucia ville också veta mer om sitt dop, och hennes föräldrar berättade för henne om vattnet, om dopklänningen och om ljuset. De berättade också om saltet och brödet.
- Lucia ville veta så mycket som möjligt om Jesus. Hennes tro blev starkare och hennes kärlek till Herren växte. Lucia tänkte ofta: ”Jesus var ljus och levande bröd för alla människor. Jag vill också vara ljus och salt och bröd för dem jag möter. Hon bad: Käre Jesus, visa mig hur jag kan göra!”
- Men det var inte lätt att vara kristen på den tiden. Kejsaren i Rom tyckte inte om de kristna. Han ville inte att människor skulle tro på Jesus. Folket skulle tro på honom, på kejsaren och på hans gudar. Vad gjorde de kristna? De var många som stod emot kejsaren och höll fast vid sin tro på Kristus. Men då blev de förföljda, fängslade och till och med dödade.
- De kristna måste gömma sig i mörka grottor för att inte bli tillfångatagna och dödade.

Forma svarta dukar till grottor en bit från det gula huset.

Här kunde de känna sig ganska säkra. Men snart fick de nya bekymmer. De vågade inte lämna grottorna och bege sig till staden för att skaffa mat och kläder! Vad skulle de göra, vem kunde hjälpa dem? Dessutom hade det blivit så mörkt i grottan, de blev rädda i mörkret, de längtade efter ljus.

- De bad till Gud om hjälp. De bad att Gud skulle skicka någon god människa som kunde hjälpa dem.
- Lucia kunde fortfarande röra sig fritt. Hon måste förstås vara försiktig, men ännu hade ingen gjort henne något ont. Och gång på gång bad hon i sitt hjärta samma ord som hon lärt sig redan som barn:

(Kateketen läser före, barnen upprepar "Ge mig den gåvan")

Jag vill se med goda ögon.

Jesus, ge mig den gåvan!

Jag vill tala goda ord.

Jesus, ge mig den gåvan!

Jag vill ha ett gott hjärta.

Jesus, ge mig den gåvan!

Jag vill ha goda händer.

Jesus, ge mig den gåvan!

- Lucia visste att de kristna hade gömt sig för de romerska soldaterna. Hon visste att de hade det svårt, att de led i sina grottor. En gång, när Lucia talade till Jesus i sitt hjärta, var det precis som om hon kunde höra Jesus tala till sig: "Lucia, Lucia! Hjälp mina bröder och systrar!"
- Nu kunde hon göra det som hon så många gånger bett om. Hon kunde göra goda saker med sina händer, hon kunde visa sitt goda hjärta. Så varför vänta?
- I skydd av nattens mörker skulle hon ge sig av. Lucia packade två korgar fulla med det allra viktigaste: vatten, bröd, salt och filta, allt som fick plats i två korgar.

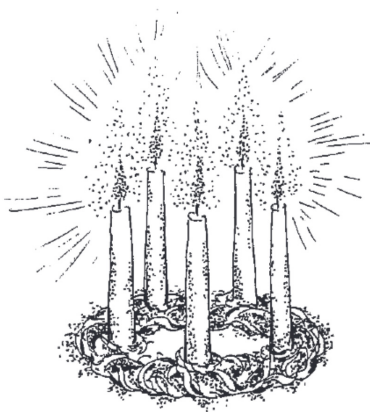
Lägg fram bröd, salt, vatten och en liten filt på er duk i en korg.

- Natten var mörk, och hon behövde ljus som kunde visa henne vägen till de kristna. Men i varje hand bar hon en korg. Hur skulle hon göra?
- Måste jag lämna en av korgarna hemma? Undrade hon för sig själv. Nej, för plötsligt fick hon en idé. Hon band en krans, satte ljus i kransen och satte den på huvudet.

Här kan man antigen ta en ljus sjal runt huvudet på barnen eller en enkel luciakrona.

- Lucia hade båda händerna fria och kunde nu bära bägge korgarna.

Gör med snören eller liknande en väg från det gula huset till de mörka grottorna. Sätt gärna på en lugn bakgrundsmusik eller sjung en enkel psalm medan ni inbjuder några av barnen till att sätta på sig en ljuskrona (man kan också bara knyta ett band runt huvudet som tecken på kronan), och bära några av gåvorna till grottorna.

- Ni förstår att människorna i grottorna blev glada när Lucia kom med sitt ljus!
- Det fanns en annan som blev glad. Jesus gläder sig över att det finns människor som lever som alla döpta ska göra: att de är ljus och salt och bröd för sina medmänniskor.
- Den 13 december 304 blev Lucia själv fängslad av romarna och dödad för sin tro. I Sverige är det många som firar Lucia, det är en fin tradition! Hon fortsätter att sprida glädje, även en lång, lång tid efter sin död.
- Det röda bandet Lucia bär runt midjan påminner oss om hennes martyrdöd.

Ursprunglig text: Thomas Brunnhuber. Svensk bearbetning: Margareta Murray-Nyman. Teckningar: Kersti Burman.

■ SÅNG

Förslag på lämpliga sånger med länkar till KPNs youtubekanal kan du hitta här:

<https://kpn.se/resurser/sjung-med-barnen>

Till dagens tema passar:

- [Vi tänder ett ljus, sen tänder vi två...](#)
- [Gud bor i ett ljus, dit ingen kan gå](#) (Cecilia 15)
- [Ett litet barn av Davids hus](#) (Cecilia 213)

■ EXTRA AKTIVITETER

Färglägg den bild som finns i slutet av detta dokument.

■ AVSLUTNING

Låt barnen stå på knä och be: *Vi tackar dig Gud i advent
för det fina som en gång har hänt,
att du som är stor ville bli
en liten människa som vi*

MARGARETA MELIN

– Vill någon annan tacka eller be Jesus om något?

Uppmuntra barnen att formulera egna böner.

Be *Fader vår* med rörelser. [Här ser du hur det kan gå till.](#)

Avsluta med att tacka alla för att de har kommit och välkomna dem tillbaka till nästa gång! För den grupp som haft samlingen parallellt med ordets liturgi uppmanas nu barnen att tyst och stilla gå tillbaka till mässan. Hör med kyrkoherden, många anser att det passar bäst i samband med att kollekten samlas in.

Jesus, nu är du här!

© Katolska Pedagogiska Nämnden

Författare: Ulrika Erlandsson

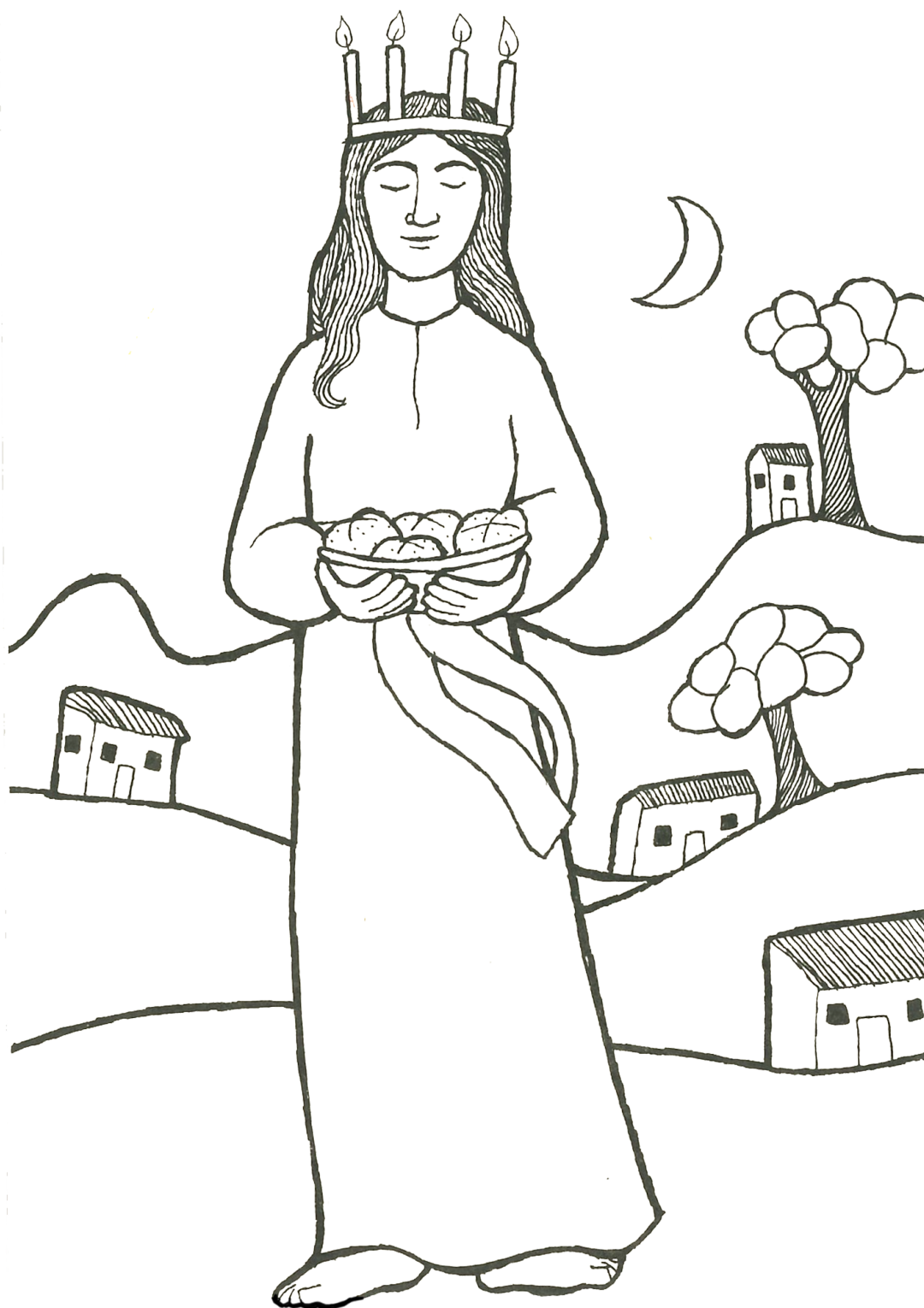
Redaktionsgrupp: Maria Borowiec, Elsa Casselbrant och Gunnar Silow.

Bibeltexterna är hämtade ur Bibel 2000 och återges med tillstånd.

Imprimatur för avsnitten 29:e söndagen under året (årgång B) till Fjärde söndagen i advent (årgång C)

Stockholm den 15 september 2015

+ Anders Arborelius OCD, biskop av Stockholm

SANKTA LUCIA